

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. G.**

t. č. Věznice Břeclav, Za Bankou 3087/3, Břeclav

proti

žalované:

Vězeňská služba České republiky, Věznice Břeclav
sídlem Za Bankou 3087/3, P. O. BOX 74, Břeclav

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 2. 3. 2021, č. j. VS-20549-9/ČJ-2021-803830

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Předmětem přezkumu v projednávané věci je zákonnost rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a jeho přiměřenost.
- 2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 2. 2021, č. j. VS-20549-6/ČJ-2021-803830, rozhodla o uložení kázeňského trestu žalobci za porušení § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu

trestu odnětí svobody, a čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav. Kázeňského přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 1. 11. 2020 v 16:15 hodin telefonoval se svojí sestrou I. D., které má povoleno. Během hovoru sestře sdělil, že jí předá k telefonu pedagoga z věznice. Hovor si převzal odsouzený E. B., který se představil jako zaměstnanec věznice, hovořil s ní o průběhu výkonu trestu a trestné činnosti žalobce a požádal ji o zaslání časopisů a kleštiček na nehty pro žalobce. Odsouzený B. vedl hovor jako zaměstnanec věznice a žalobce o tomto věděl, neboť stál v těsné blízkosti telefonního automatu. Tím žalobce porušil povinnost dodržovat stanovený pořádek a kázeň a plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Z čl. 12 odst. 4 vnitřního řádu přitom vyplývá, že odsouzenému je na základě žádosti zřízen telefonní účet a vydána karta s přístupovými údaji k číslu, přičemž přístupové údaje je odsouzený povinen uschovat a nesdělovat je jiné osobě. Za kázeňský přestupek uložil správní orgán I. stupně žalobci kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 5 dnů nepodmíněně podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

3. Stížnost žalobce ředitel žalované napadeným rozhodnutím zamítl jako nedůvodnou.

II. Obsah žaloby a další vyjádření žalobce

4. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je cíleně vykonstruované proti jeho osobě. Odsouzenému B. neradil, co má do telefonu nevlastní sestře sdělovat. Žádá proto o přezkum citace telefonního hovoru a zrušení uloženého trestu. Odsouzený B. žalobci sdělil, že je schopen jednat s lidmi a zprostředkovat kladné vyřízení prosby o kleštičky a úřední papíry. Žalobce zvolil číslo a zadal svůj PIN, ale hovor vedl B. Čekal poblíž telefonu a poté telefonujícího B. požádal gestem o ukončení hovoru. Nevěděl o tom, že takové jednání je zakázáno. Za své jednání se již omluvil. Uložený trest považuje za nepřiměřeně vysoký. Cítí se nevinný.
5. V doplnění ze dne 14. 6. 2021 žalobce dodal, že po vykonání kázeňského trestu byl postižen dále přeřazením z I. do III. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci („PSVD“), což ho poškozuje na výhodách (zejména na nákupech omezených hranicí 400 Kč). Zopakoval argumentaci obsaženou v žalobě a požádal o snížení trestu. Upozornil na svůj zdravotní stav i na skutečnost, že po absolvování výkonu trestu má již domluvené bydlení a práci v Novém Jičíně. V podání doručeném soudu dne 17. 9. 2021 požádal o výslech odsouzeného B. (v rámci Prohlášení o osobních a majetkových poměrech).

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula, že podstatou kázeňského přestupku bylo porušení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody tím, že žalobce umožnil druhému odsouzenému telefonovat nepovoleným způsobem na nepovolené telefonní číslo. Systém telefonování vězňů stanoví § 18 zákona a § 25 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, a čl. 12 Vnitřního řádu pro odsouzené. Odsouzený má právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou, k čemuž může využít telefon určený pro tento účel věznicí. Všechny telefonáty se evidují, přičemž k seznamování s telefonáty dochází zpravidla kontrolou záznamu na záznamovém médiu. Telefonní přístroje jsou volně přístupné na chodbě každého výchovného kolektivu. Odsouzeným je umožněno telefonovat zpravidla denně od 6 do 22 hodin. Délka hovoru s osobami blízkými přitom trvá zpravidla 20 minut denně. K tomuto účelu je odsouzenému zřízen účet a vydána

karta s přístupovými údaji, které slouží pro přihlášení k telefonnímu automatu. Přístupové údaje si odsouzený uchovává a nesdílí je jiné osobě. Pokud žalobce umožnil odsouzenému B. telefonovat přes účet žalobce s osobou, kterou odsouzený B. neměl schválenou v seznamu kontaktů, porušil pravidla pro telefonování odsouzených.

7. Daný kázeňský přestupek představuje závažné porušení základních povinností odsouzeného. Úměrně k tomu bylo rozhodnuto o druhu a výši trestu. Při rozhodování bylo přihlédnuto zejména k závažnosti kázeňského přestupku a k okolnostem, za nichž byl skutek spáchán, jakož i k dosavadnímu chování žalobce. Uložený trest i jeho výměra jsou podle žalovaného adekvátní. Výměra se pohybuje v polovině maximální sazby stanovené zákonem o výkonu trestu odnětí svobody pro odsouzené trvale pracovně nezařaditelné a výši poloviny sazby, kterou je oprávněn uložit vedoucí oddělení výkonu vazby a trestu. V podané žalobě žalobce nepřináší žádné nové námitky ani důkazy. Totožnou argumentaci uplatnil i v předcházejícím správním řízení. Podle žalované byly okolnosti kázeňského přestupku náležitě objasněny a vina žalobce prokázána.
8. Závěrem upozornila, že na rozhodování podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody nelze klást stejné nároky jako na rozhodování správních orgánů, neboť se zde uplatňuje požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase.
9. Navrhla proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
11. **Žaloba není důvodná.**
12. Úvodem soud předesílá, že v rámci předrozsudkové agendy bylo u žalované zjišťováno, zda je k dispozici i záznam telefonního hovoru žalobce z 1. 11. 2020. Bylo však zjištěno, že záznam již u společnosti BVfon není dostupný (viz přípis žalované z 5. 4. 2023, č. l. 73 spisu). Nehledě na tuto skutečnost je soud přesvědčen, že spisový materiál předložený žalovanou je dostatečný pro posouzení důvodnosti žalobních námitek (zejm. viz bod 27 níže).
13. Z předloženého správního spisu vyplývá, že dne 1. 11. 2020 v 16:55 hodin žalobce telefonoval se svojí sestrou, na číslo, které měl v BVfon povoleno. Během hovoru jí předal k telefonu odsouzeného E. B., který se vydával za zaměstnance věznice, hovořil asi 3 minuty a požádal sestru žalobce o zaslání časopisů a kleštíček na nehty pro žalobce. Během celého hovoru stál žalobce v těsné blízkosti telefonního automatu a o způsobu vedení hovoru věděl (viz záznam o kázeňském přestupku z 20. 1. 2021, č. j. VS-20549-1/ČJ-2021-803830).
14. Žalobce se vyjádřil k záznamu o kázeňském přestupku přípisem z 2. 2. 2021. Nesouhlasil s tím, aby se odsouzený B. v rámci hovoru vydával za speciálního pedagoga. Pouze mu sdělil, že má problém se svou nevlastní sestrou, s níž je pouze v telefonickém kontaktu. Odsouzený B. se nabídl, že to zařídí, neboť umí jednat s lidmi. Nebyl si vědom toho, že se nesmí vstupovat do hovoru někomu jinému. Proto mu dal tuto možnost, aby zařídil zaslání kleštíček na nehty a úředních papírů. Čekal poblíž a po chvíli odsouzeného B. žádal, aby hovor ukončil. Za dané jednání se omluvil.

15. Ze správního spisu je dále patrné, že při příchodu do Věznice Břeclav dne 4. 5. 2020 byl žalobce seznámen mj. s Vnitřním řádem věznice Břeclav pro odsouzené. Jeho čl. 12 se věnuje užívání telefonu ve věznici. Z čl. 12 odst. 3 plyne, že „odsouzenému je na základě jeho písemné žádosti zřízen telefonní účet a vydána karta s přístupovými údaji k tomuto účtu. Přístupové údaje (číslo telefonního účtu a PIN kód) slouží pro přihlášení k telefonnímu automatu. Přístupové údaje si odsouzený uschová a nesděluje je jiné osobě. Přidělený PIN si může odsouzený prostřednictvím telefonního automatu změnit.“
16. Dne 14. 1. 2021 sepsal vychovatel Mgr. P. úřední záznam. Na základě kontroly telefonních hovorů mu totiž vzniklo podezření o nedovoleném telefonním kontaktu žalobce a odsouzeného B. Byla provedena analýza kamerového záznamu z chodby oddílu A2 dne 1. 11. 2020. Z kamery, která zabírá příslušný telefonní přístroj, je zřejmé, že v 16:53 žalobce vytácl číslo, v 16:55 hodin začal telefonovat a přivolal odsouzeného B. Ten si v 16:56 převzal sluchátko a telefonoval na stejné číslo jako doposud žalobce, který v tu dobu postával vedle odsouzeného B. V 16:59 odsouzený B. hovor ukončil. Z analýzy telefonního hovoru podle komisaře K. vyplynulo, že žalobce během hovoru hovořil se sestrou ohledně pomníku rodičů. Následně sestře sdělil, že jí předá pedagoga z věznice. Hovor si převzal odsouzený B., představil se jako zaměstnanec věznice a mluvil o průběhu žalobcova výkonu trestu odnětí svobody. Následně požádal sestru žalobce o zaslání časopisů a kleštičky na nehty pro bratra (viz záznam ze 14. 1. 2021, č. j. VS-20549-2/ČJ-2021-803830).
17. Žalobce v záznamu o podání vysvětlení z 22. 1. 2021, č. j. VS-15155-2/ČJ-2021-803810-SR, potvrdil, že odsouzenému B. předal telefon během hovoru se svojí sestrou. Netušil, že je to zakázané. Nešlo o nic vážného, odsouzený B. se vydával za speciálního pedagoga věznice a požádal sestru o zaslání kleštiček na nehty a písemností. Nikdy dřív sluchátko během hovoru jinému odsouzenému nepředal.
18. Fotodokumentace z kamerového záznamu z 1. 11. 2020, č. j. VS-20549-4/ČJ-2021-803830, zobrazuje, jak žalobce v 16:55 telefonuje, následně k němu přichází jiný odsouzený, který si převzal sluchátko hovoru, přičemž žalobce stojí v jeho blízkosti (č. l. 26 správního spisu).
19. Odsouzený B. k věci v záznamu o podání vysvětlení z 22. 1. 2021, č. j. VS-15155-3/ČJ-2021-803810-SR, uvedl, že ho žalobce požádal, aby se přimluvil u jeho sestry, aby s ním navázala kontakt. Žalobce zná již z dřívějšíka a rád mu pomůže se stylizací dopisu a s jemnější komunikací s lidmi. Proto mu během telefonického hovoru předal sestru, aby jí vyličil, že žalobce má zájem upravit vztahy s rodinou a okolím. Sdělil jí, že se žalobce již napravil a chce znovu navázat písemný kontakt. Během hovoru ji požádal o zaslání časopisů a kleštiček na nehty pro žalobce. Hovorem nikomu nechtěl způsobit problémy, pouze chtěl žalobci pomoci k resocializaci. Neuvědomil si, že je zakázáno navazovat kontakty s jinými osobami, než které má schváleny v kontaktech.
20. Zjištěný skutkový stav byl následně shrnut v závěrečné zprávě o provedeném šetření z 26. 1. 2021, č. j. VS-15155-4/ČJ-2021-803810-SR (č. l. 28-29 správního spisu). Následně žalovaná vydala rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, jímž žalobci uložila trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 5 dnů nepodmíněně za porušení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody a čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav. Stížnost žalobce byla napadeným rozhodnutím jako nedůvodná zamítnuta.
21. Soud nejprve hodnotil, zda výše popsáním jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu kázeňského přestupku. Poté hodnotil přiměřenost uloženého trestu.

22. Podle § 18 zákona o výkonu trestu odnětí svobody odsouzený má právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou v době vymezené vnitřním řádem věznice; při tom může použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí. Toto právo odsouzeného lze omezit pouze v odůvodněných případech, zejména je-li to nutné k ochraně bezpečnosti nebo práv jiných osob (odstavec 1). Odsouzený má právo na použití telefonu v době vymezené vnitřním řádem věznice ke kontaktu se svým obhájcem nebo advokátem, který odsouzeného zastupuje v jiné věci (odstavec 2). V zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobou, než jsou osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 (odstavec 3).
23. Z § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody pak plyne, že odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.
24. Podle § 46 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu (odstavec 1). Za kázeňský přestupek lze odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu (odstavec 2). Z § 46 odst. 3 písm. g) zákona pak vyplývá, že kázeňským trestem je celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů.
25. Ustanovení § 47 zákona o výkonu trestu odnětí svobody pak uvádí, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich (odstavec 1). Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu (odstavec 2, věta první). Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb. ze dne 21. 12. 1999, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.
26. Žalobce nepopírá, že by telefonní hovor, který vedl se svojí sestrou dne 1. 11. 2020, předal jinému odsouzenému. Uvádí však, že nevěděl, že takové jednání je zakázané. Dále dodává, že nevěděl, že se odsouzený B. bude vydávat za speciálního pedagoga věznice. Soud souhlasí se žalovanou, že předání telefonního hovoru žalobcem jinému odsouzenému lze považovat za porušení povinnosti odsouzeného vyplývající z § 28 odst. 1 zákona o výkonu odnětí svobody ve spojení s čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav. Vzhledem k tomu, že podle § 18 zákona o výkonu trestu odnětí svobody mají odsouzení právo používat telefon pouze ke kontaktu s blízkou osobou nebo se svým obhájcem a advokátem, resp. ze závažných důvodů s jinou osobou a že podle čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav nesmí odsouzení poskytnout přístupové údaje o svém telefonním účtu jiné osobě, představuje zahájení telefonního hovoru žalobcem a předání telefonního sluchátka během hovoru jinému odsouzenému porušení čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav. Soud je přesvědčen, že žalobce si nepochybně musel být vědom skutečnosti, že je oprávněn

telefonovat pouze s osobami, s nimiž má povolený telefonní kontakt na své kartě (tj. o omezení svého práva na telefonování s třetími osobami). Při nástupu do věznice byl poučen rovněž o tom, že svoje přístupové údaje k telefonnímu účtu nesmí sdělovat jiné osobě. Takovým sdělením se přitom kromě výslovného předání čísla telefonního účtu nebo PIN rozumí rovněž umožnění telefonování z telefonní karty žalobce jinému odsouzenému. I v tomto případě totiž dochází ke zpřístupnění údajů o žalobcově telefonním účtu jinému odsouzenému, což je v rozporu s čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav. Není rozhodné, zda žalobce předem věděl o tom, že se odsouzený B. bude v rámci hovoru se sestrou žalobce vydávat za zaměstnance věznice, stěžejní pro naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku je toliko fakt, že žalobce umožnil jinému odsouzenému přístup ke své telefonní kartě. To bylo v projednávané věci nepochybně prokázáno a žalobce ani skutečnost, že předal svůj telefonní hovor jinému odsouzenému nepopírá; není tedy nezbytné skutková zjištění obsažená ve správním spise jakkoli doplňovat. Popsané jednání představuje porušení povinnosti plynoucí z § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody ve spojení s čl. 12 odst. 3 Vnitřního řádu Věznice Břeclav.

27. Podle soudu tedy byly okolnosti kázeňského přestupku i vina žalobce náležitě objasněny.
28. K přiměřenosti uloženého trestu lze uvést následující. Žalobci byl za kázeňský přestupek uložen kázeňský trest v podobě celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 5 dní nepodmíněně. Kázeňský trest byl žalobci uložen ve čtvrtině zákonné sazby [§ 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody].
29. Kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Je nutné rovněž zohlednit, že pro řádný výkon vězeňství je nezbytné, aby uložené kázeňské tresty působily výchovně i preventivně na ostatní odsouzené.
30. Soud je přesvědčen, že uložený kázeňský trest odpovídá závažnosti kázeňského přestupku a je přiměřený. Nelze pominout, že na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, nebo ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. II. ÚS 3239/09, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2014, č. j. 2 As 101/2014-26). Uložený trest má komplexně hodnotit skutkové okolnosti spáchaného kázeňského přestupku i osobu pachatele. Na základě těchto úvah soud shledal kázeňský trest přiměřeným, uloženým v souladu s § 47 odst. 2 věta první zákona o výkonu trestu odnětí svobody.
31. Nepřiměřenost kázeňského trestu nezpůsobuje ani skutečnost, že kromě umístění do samovazby byl žalobce následně přeřazen z I. do III. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Ve vztahu k této námitce soud odkazuje na závěr vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 66/2020-104. V něm soud poukázal na § 40 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody a § 39 odst. 5 a 7 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Z nich dovodil, že skupiny vnitřní diferenciaci jsou návazným produktem programů zacházení. Do těchto skupin jsou odsouzení zařazováni na základě plnění programu zacházení, chování, jednání a postojů k trestné činnosti a výkonu trestu. Soud nepochybuje o tom, že rozhodnutí ředitele věznice o přeřazení odsouzeného v rámci prostupných skupin vnitřní diferenciaci má přímý vliv na

životní sféru odsouzeného. Zařazení odsouzeného do určité skupiny vnitřní diferenciaci však nepředstavuje rozhodování o veřejných subjektivních právech odsouzeného, ale výchovné opatření, kterým se sleduje dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody (shodně srov. *Sborník stanovisek veřejného ochránce práv – vězeňství*. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv, 2010, str. 148-150). Zařazením do jiné prostupné skupiny vnitřní diferenciaci je dáována řediteli věznice toliko možnost uplatnit určité motivační činitele, nejedná se však o jeho povinnost.

32. Přeražení odsouzeného do jiného prostupné skupiny vnitřní diferenciaci tak nelze chápat jako kázeňský trest (obdobně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2012, č. j. 10 A 18/2012-29). Kromě toho, že dané opatření není obsaženo ve výčtu kázeňských trestů vyjmenovaných v § 46 odst. 3 zákona o výkonu trestu, není ani svojí povahou kázeňským trestem, neboť neznamená omezení veřejných subjektivních práv odsouzeného. Práva spojená se zařazením do daného typu věznice odsouzenému zůstávají zachována, mění se pouze zařazení uvnitř věznice v závislosti na přístupu odsouzeného k plnění programu zacházení, vzhledem k jeho chování, jednání, postoji ke spáchanému trestnému činu a přístupu k plnění povinností v průběhu výkonu trestu. Přeražení do jiné prostupné skupiny vnitřní diferenciaci tedy není kázeňským trestem, ale výchovným opatřením. Skutečnost, že v důsledku uložení kázeňského trestu byl žalobce přeražen z I. do III. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, nepředstavuje ani porušení zásady *ne bis in idem* zakotvené v § 47 odst. 2, věta druhá, zákona o výkonu trestu odnětí svobody, podle něhož lze za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.
33. Námitky žalobce tak nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Návrh žalobce na výslech odsouzeného Bednáře shledal soud nadbytečnými. Je přesvědčen, že naplnění skutkové podstaty přestupku lze jednoznačně posoudit na základě podkladů obsažených v předloženém správním spisu.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

30 A 92/2021

Brno 26. dubna 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu